

Nummer 2 | 1. FEBRUAR 1942 | 91. Aargang

Lad os efterleve vor Religion.

Jeg vil nu sige til alle Sidste Dages Hellige: »Lad os efterleve vor Religion; lad os betale vor Tiende og blive velsignet; lad os erindre de fattige og nødlidende og hjælpe dem; lad os besøge de syge og fattige og trøste og opmuntre dem; lad os hjælpe de svage; lad os gøre alt, hvad der staar i vor Magt for at opbygge Zion, at oprette Retfærdighed paa Jorden og at plante den herlige Sandhed i Menneskenes Hjerter, at Jesus er Kristus, Verdens Forløser, at Joseph Smith var en sand Guds Profet, som Herren oprejste i disse de sidste Dage for at gengive det evige Evangelium og det hellige Præstedømmes Magt til Verden«.

Præsident Joseph F. Smith.

EVIGT LIV OG FRELSE

Af Præsident Joseph F. Smith

Ethvert Menneske født her til Verden vil dø. Det er lige meget, hvor han er, om han er født blandt rige eller adelige, eller blandt fattige og ringe, hans Dage er talte af Herren, og i hans belejlige Tid vil han blive kaldt bort herfra. Vi skulde tænke herpaa. Ikke at vi skulde gaa omkring med tunge Hjerter eller med nedslaaede Ansigter; nej, slet ikke. Jeg fryder og glæder mig over, at jeg er født til at leve, at dø og leve igen. Jeg takker Gud for hans Visdom. Det indgyder mig en Glæde og Fred, som Verden ikke kan give mig, ej heller kan Verden tage den fra mig. Gud har aabenbaret dette til mig i Jesu Kristi Evangelium. Jeg ved, dette er sandt. Derfor har jeg intet at være bedrøvet over, intet, der kan gøre mig sorgfuld. Alt i Frelsningsplanen har til Hensigt at holde mig oppe, at skænke mig Fred og Glæde, Haab og Trøst i i dette Liv, og et herligt Haab om Frelse og Ophøjelse i Guds Nærværelse i den tilkommende Verden. Jeg har ingen Grund til at sørge, ikke engang over Døden. Det er sandt, at jeg er svag nok til at græde over mine Venners og Slægtninges Dødsfald. Jeg kan udgyde Taarer, naar jeg ser andres Sorg. Jeg nærer i min Sjæl Sympati for Menneskenes Børn. Jeg kan græde med dem, naar de græder; jeg kan glæde mig med dem, naar de er glade; men jeg har ingen Grund til at sørge eller være bedrøvet, fordi Døden kommer. Jeg taler nu om den timelige Død, Legemets Død. Al Frygt for denne Død er blevet fjernet fra De Sidste Dages Hellige. De nærer ingen Rædsel for den timelige Død, fordi de ved, at ligesom Døden kom ved Adams Overtrædelse, saaledes vil Livet komme til dem ved Jesu Kristi Retfærdighed, og skønt de dør, skal de leve igen. I Besiddelse af saadan en Kundskab, fryder de sig endog i Døden, for de ved, at de vil opstaa og atter skal mødes hinsides Graven. De ved, at Aanden slet ikke dør; at den ikke gennemgaar nogen Forandring. Vi er skabt i

Kristi Lighed. Vi boede hos Faderen og Sønnen i Begyndelsen som Guds Sønner og Døtre; og i den fastlagte Tid kom vi til denne Jord for at paatage os Tabernakler, saa vi kunde blive i Jesu Lighed og blive ham lig, for at vi kunde faa et Tabernakel, saa vi kunde gennemgaa Døden, som han har gennemgaaet Døden, saa at vi kunde opstaa fra de døde, som han er opstaaet fra de døde. Hvad er der derfor at være bedrøvet over? Er der nogen Grund til at være bedrøvet, naar vi ved, at vi skal opstaa fra de døde og modtage det samme Tabernakel, som vi havde her i Dødeligheden? Er der nogen Grund til at sørge over den store Evangeliesandhed, som er blevet aabenbaret os i denne Husholdning? Nej, der kan i Sandhed ikke være nogen Sorg forbundet med en saadan Tanke. Der kan kun være Fryd og Glæde forbundet med denne Kundskab — den Glæde, som vi føler i Selskab med vor Slægt og Venner, Fædre og Mødre, Brødre og Søstre. Alle disse herlige Tanker fremkommer i vor Sjæl ved Tanken om Døden og Opstandelsen. Hvad skulde vi være sorgfulde og bedrøvede over? Vi har tværtimod Grund til at føle os usigelig glade og lykkelige. Jeg kan ikke udtrykke den Glæde, som jeg føler ved den Tanke at skulle mødes med min retskafne Fader og ædle Moder. Tanken om at skulle mødes med mine Børn, som er gaaet forud for mig, hvilken Lykke bringer den mig ikke? For jeg ved, at jeg skal møde dem der. Gud har vist mig det. Han har aabenbaret mig det som Svar paa mine Bønner, og han har aabenbaret det for alle de Mennesker, som med Flid har søgt ham.

Jeg bærer Vidnesbyrd til eder, mine Brødre og Søstre, at Herren den Almægtige regerer, at han lever, og at hans Søn lever og døde for Verdens Synder og opstod fra de døde og nu sidder ved Faderens højre Haand. Der er blevet sagt os, at vi skulde erindre ham i vore Hjem, holde hans Navn i Sinde og ære ham med vore Hjerter; vi skulde paakalde ham Dag efter Dag, ja, hver Stund i vort Liv. Lad os vogte os for, at der ikke opstaar en eneste Draabe af Bitterhed i vor Sjæl, som kan gnave og nage vort Væsen og forgifte det med Vrede, Had, Misundelse

og Ondskab. Vi skulde frigøre os for disse Onder, saa vi kan være fyldt med Kærlighed til Gud og vor Næste, saa vi altid vilde søge at gøre godt mod alle Mennesker og staa trofaste i den Pagt, som vi har indgaaet med vor Fader i Himlen.

Joseph Smith og personlige Idealer

Af Ældste John Henry Evans.

For rigtig at kunne paaskønne Profeten Joseph Smiths Indsats som Religionsleder, vilde det være tjenligt ganske kort at sætte sig ind i hans Tids Tanker og Teorier om de Lærdomme, han fremkom med.

Den daværende Romersk-katolske Kirke lagde størst Vægt paa de religiøse Former. I Følge Katolicismen var det Ritualer og Ceremonier, der bragte aandelig Frelse. De protestantiske Samfund tilsidekastede paa den anden Side Ordinancernes Betydning og ansaa dem for at være af mindre væsentlig Betydning, idet de lagde særlig Vægt paa den Ide, at det var gennem Naade, at Mennesket vilde blive frelst i den næste Tilværelse. Joseph Smith gik dristigt videre end begge disse to Religionsfilosofier. Han satte sin Finger paa, at det var Menneskets personlige Opførsel, Gud lagde størst Vægt paa. Ganske vist lærte han Nødvendigheden og Betydningen af visse Ordinancer som Daab, den hellige Nadver og Haandspaalæggelse, og han erklærede ogsaa, at det er gennem Naade, at Frelse er blevet gjort mulig for Menneskenes Børn. Ikke desto mindre, for at blive frelst maa Mennesket ikke blot tro paa Guds Naade og modtage visse Ordinancer; men det maa ogsaa leve efter de Livsprincipper, der gennem guddommelig Kraft er blevet aabenbaret Mennesket. Vi vil nu se, paa hvad Maade vor Opførsel maa forandres for at møde disse Krav.

Sjælens Værdi.

Faa af Profetens Ideer var længere fremme for hans

Tid end hans Erklæring om Menneskesjælens Værd.

I den første Halvdel af det nittende Aarhundrede blev hele Familier sat i Gældsfængsler; Negerslaveriet var tilladt i De forenede Stater, og omkring trekvart Million sorte Mennesker var saaledes i Trældom, og Præsterne i Almindelighed betragtede Menneskene for ringere end „Jordens Støv". I Følge den protestantiske Religionsfilosofi vilde kun de faa, der troede, blive frelst, og i Følge Katolicismen kun de faa, der havde haft Anledning til at udføre visse Ceremonier. Følgeligt var der efter disse to Hovedreligioners Mening intet Haab for Majoriteten af Menneskeheden, for Frelsensplanen udstrakte sig ikke til dem paa Grund af deres Forkastelse af Jesus. Disse Samfund lærte yderligere, at Gud vilde overantvorde alle uomvendte Syndere til Helvedes Ild og Svovl, hvor de vilde lide gennem al Evighed uden Haab om Befrielse. Saaledes var Datidens Billede af Gud og Mennesket i det tilkommende Liv.

Men Joseph Smith ansaa det for urigtigt at skulle kastes i Fængsel paa Grund af Gæld, og han vilde befri Slaverne for Trældom for at forhindre den frygtelige Krig, som han saa vilde komme. Profetens Ord om Sjælens Værdi for Herren er klare og fyndige:

„Ihukommer, at Sjæle er af stort Værd for Guds Aasyn. Thi se, Herren, eders Forløser, led Døden i Kødet, og led Pinen for alle Mennesker, paa det, at de alle maa omvende sig og komme til ham. Og han er igen opstandet fra de døde, for at han kunde bringe alle Mennesker til sig paa den Betingelse, at de omvende sig. Og hvor stor er ikke hans Glæde over den Sjæl. der omvender sig. Derfor er I kaldede til at raabe Omvendelse for dette Folk; og om saa skulde ske, at I maatte arbejde alle eders Dage med at raabe Omvendelse til dette Folk, og kun bragte een Sjæl til mig, hvor stor skal da ikke eders Glæde være med ham i min Faders Rige. Se, I have mit Evangelium fremlagt for eder, min Klippe og min Salighed. — — Pagtens Bog 18: 10-17.

Intet mere bestemt og vidunderligt er nogensinde blevet sagt om Menneskesjælens Værd.

Omsorg for Legemet.

Paa Joseph Smiths Tid, ja, lige fra den tidlige Middelalder, tænkte Kirken kun meget lidt paa det menneskelige Legeme. Det var Aanden, der var af Betydning i Gudsdyrkelsen, for Aanden var vigtigere end Legemet, og det

var gennem Legemet, at Djævelen arbejdede for at tilintetgøre Sjælen. Derfor ansaas det i disse Tider for passende og gavnligt at pine Legemet, at udtære det for at formindske dets Kontrol over Aanden. Grækerne havde sat det kødelige Tabernakel højt; men Grækerne var Hedninger, som ikke havde nogen Forstand paa Vurdering af Sjælen. I Følge den dekaderede Kristenheds Mening var Legemet Satans Redskab, Virkningen eller Resultatet af et Fald, der kunde have været undgaaet, Resultatet af vore første Forældres Synd.

Munkevæsenet var sandsynligvis Klimakset for de kristnes Tanker om Selvpineri som et Middel, hvorigennem man kunde opnaa Frelse. Denne oprindelige indiske Skik kom her til Vesteuropa i Middelalderens Begyndelse, hvor den især florerede stærkt mellem det fjerde og sjette Aarhundrede. De nødvendige Produkter af Munkevæsenet er: Cølibat, Fattigdom, Isolation og Selvpineri. Anthony af Thebes bortskænkede sine Rigdomme, anbragte sin Søster i en Jomfrustiftelse og tyede selv ud i en Bjerghule, hvor han korsfæstede alle sine Ønsker. Simon Søjlehelgen levede tredive Aar paa en tredive Fod høj Søjle, uden nogensinde at komme ned for at spise eller bade. Hans Føde blev rakt op til ham. Og disse Personer blev tilbedt og efterlignet, da de blev anset for at være særlig fromme og hellige.

Der fandtes intet saadant i Joseph Smiths Religionsfilosofi. For ham var det menneskelige Legeme af Betydning, for „Aand og Legeme uadskilleligt forenet, modtager en Fylde af Glæde“. Men Fristelse kan og kommer ofte gennem Kødet, dog har Djævelen ikke mere Magt over Kødet, end vi giver ham. Ægteskabet er den naturlige Tilstand for de, der er egnet dertil, og Børn er i Følge Mormonernes og de gamle Hebræers Filosofi „en Arv fra Herren“. Der skulde derfor drages Omsorg for Legemet, og det skulde gøres saa skikket som muligt for Aandens Udvikling, i Stedet for, at man skulde hemme dets Sundhed og Udvikling i den fejlagtige Antagelse, at man kunde tjene Herren bedre uden dette. Angaaende Ideen om Eneboerlivet lærte Profeten, at Menneskets Plads er hos dets Medmennesker,

det er et selskabeligt Væsen og skulde dyrke sine Bekendtskaber; ingen Udvikling, der er værd at omtale, kunde finde Sted under isolerede Forhold.

Profeten gav os Visdomsordet. Denne Aabenbaring deles i to Afdelinger — den ene forbyder visse Ting; den anden paalægger os visse andre. Tobak, Spiritus, „hede Drikke", — hvormed menes Te og Kaffe — samt for udstrakt Brug af Kød bliver forbudt. Vi er i vore Dage ofte for tilbøjelige til at lægge stærk Vægt paa de tre første Punkter og kun at skænke det sidstnævnte ringe Opmærksomhed. Men i Aabenbaringen drages der ingen Skel mellem dem. I Virkeligheden „er det velbehageligt for Herren", at vi kun nyder Kød om Vinteren og i Kuldens og Hungerens Tid. Vi skulde nyde friske Grøntsager og Frugt. „Hver Urt i sin Tid og hver Slags Frugt i sin Tid".

En af de ufattelige Ting ved Mormonerne er, at de altfor ofte ikke tager Herrens Ord alvorligt, førend nogen udenfor Kirken fortæller dem det samme. Dette gælder særlig Visdomsordet, og især den Del af det, som omtaler Nydelsen af Kød og frisk Frugt og Grøntsager. I Virkeligheden finder vi dygtige og fremragende Mænd udenfor Kirken, som har været mere begejstrede for denne Aabenbaring end mange Sidste Dages Hellige. Og saa findes der ogsaa stadigt nogle Medlemmer, som stiller dette Spørgsmaal: „Er Visdomsordet en Befaling eller blot et godt Raad?" Som om dette skulde gøre nogen Forskel!

„Alle de Hellige, der ihukomme at holde og gøre efter disse Ord og vandre i Lydighed efter Befalingerne, skulde annamme Lægedom for deres Navle og Vædske for deres Ben; de skulde løbe og ikke blive trætte, og de skulde gaa og ikke blive matte, og jeg Herren giver dem den Forjættelse, at Dødens Engel skal gaa dem forbi, ligesom Israels Børn og ikke ihjelslaa dem, Amen". — (Aabenbaring givet ved Joseph, Seeren, i Kirtland, Ohio, den 27. Februar 1832).

Karakterdannelse.

Hvert eneste Menneske har en vis Betydning for andre Mennesker. Vort korte Liv faar Værdi derved, at vi er noget for andre. Men vi kan ikke være noget for andre, hvis vi ikke er noget for os selv. Skal der udgaa en god Indflydelse fra os, saa maa der findes gode Kræfter i os. Skal vort Liv blive en Strøm — eller bare en liden Bæk, som vederkvæger og opliver, saa maa der findes en Livskilde i os.

Det vigtigste i vort Liv er, at vi bliver til noget. Vi taler ikke nu om at blive noget i Samfundet, at faa Arbejde og en Livsstilling, skønt dette i Almindelighed er af Betydning for at kunne udrette noget nyttigt i Livet. Vi taler om det, vi skulde udvikle vor egen Personlighed til — et Menneske med en god Karakter, som vier sit Liv til Guds Tjeneste.

Om nogle korte Aar vil du have levet dit Liv til Ende. Ikke den største Rigdom, ikke den stærkeste Vilje kan da kalde nogle af dine Levedage tilbage, saa du kan ikke leve dem om igen. Dit Arbejde er afsluttet. Nu staar der kun tilbage at se Resultatet. Dette er dig selv. Noget andet har du ikke. Du tager ikke dit kendte Navn med dig herfra, om du har et saadant; ikke et Milligram af jordiske Ejendele, ingen Titler, ingen Fornøjelser eller Nydelser. Det vigtigste Resultat af dit Liv er alene det, som du har tilbage i din egen Personlighed, og hvorledes du har udviklet den, beror paa, hvordan du har anvendt dit Liv — dette korte Jordeliv, der ikke leves mere end een Gang. Det har intet at sige, om du tager dig aldrig saa godt ud i dit Ydre, om din Fremtræden er aldrig saa nobel eller dine Ord lyder ædle og smukke, dersom dit Indre er opfyldt af stygt og urent.

Man leger ikke ustraffet med onde Tanker. De efterlader sig noget, som lidt efter lidt danner din Karakter. **Som du tænker, saa er du.**

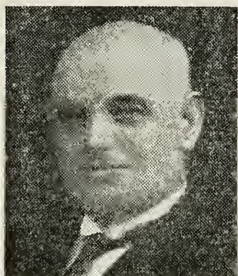
Dannelsen af din Personlighed foregaar uafbrudt, enten

(Fortsættes Side 27)

Aandelige Værdier

af Ældste Th. Bregentoft.

Lige saa selvfølgeligt det er, at en Forretnings hele Trivlsel og timelige Velfærd i høj Grad er betinget af økonomisk Fremgang, lige saa selvfølgeligt er det, at vi som Medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige til enhver Tid maa have Øjnene aabne for de aandelige Værdier, som skænkes os gennem vort Medlemsskab, og som i lige høj Grad betinger vor Fremgang. Disse aandelige Værdier, som er et Særkende for Jesu Kristi Evangelium, er til enhver Tid til Stede, de tilbydes os, vi kan faa Del i dem, vi kan lade være, det beror ganske paa os selv, men de er der. Og før eller senere skal det nok vise sig, at det ikke er muligt for os at undvære dem, thi de er at ligne ved et evigt rislende Kildevæld med det for tørstige Sjæle livgivende Vand, og dem, som drikker deraf, skal aldrig mere tørste.

Ældste Th. Bregentoft

Men lad os nu undersøge og se, hvori nogle faa af disse aandelige Værdier egentlig bestaar, og som i saa høj Grad er bestemmende for hele Karakteren og Opbygningen af vor Tro.

Er det ikke ved nøje Eftertanke i sig selv et stort og uvurderligt Privilegium, dersom vi med Sandhed kan sige: Jeg ved, at jeg er Medlem af Jesu Kristi Kirke, den eneste paa Jorden, som er anerkendt af Himlens Gud, at jeg er gaaet igennem Døren til Guds Rige, som er Daaben, den Daab, hvormed Johannes døbte i Ænon nær ved Salem, fordi der var meget Vand, og at den er blevet udført, ikke med verdslig Myndighed, men med Myndighed fra Himlens Gud. Og er det ikke betryggende og vidunderligt at tænke paa, at vi er iblandt dem, som har fundet Livets Vej i fuld Tro paa Frelserens Anvisning til Nikodemus, at »uden nogen bliver født paany af Vand og Aand, kan han ikke indkomme

i Guds Rige«. (Johs. 3 : 3 - 5). Fik vi endvidere ikke den mest værdifulde Daabsgave, noget Menneske kan faa: Den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse, og blev vi ikke i bogstavelig Forstand født paany af Vand og Aand. Efter saaledes at være blevet Borgere i Guds Rige, aabner der sig for os atter et forjættet Land med store vidtrækkende og betydningsfulde Forjættelser igennem det hellige Præstedømme med sin løsende og bindende Magt. Vi har Profeter og Apostle iblandt os, og vi kan formedelst Tro blive delagtig i alle de aandelige Kræfter og Gaver, som findes i Kirken i Dag. Er ikke vore Forstandsøjne blevet opladte, saa at vi nu i større Grad end hidtil, er i Stand til at forstaa den hellige Bog, Bibelens, Vidnesbyrd om, at Jesus Kristus i Sandhed er vor Frelser og Forløser, den levende Guds Søn. Og er det ikke af stor Værdi for os at vide, at vi i Mormons Bog har et nyt — et andet — Vidne om Kristus, og at disse to Bøger supplerer hinanden, og paa en forunderlig Maade gensidig vidner om hinanden.

Har vi ikke gennem vort Medlemsskab modtaget Kundskab om den store og vidtrækkende Betydning hele Tempelarbejdet har, hvor Ordinancer bliver udført baade for levende og døde, og hvor vi har Mulighed for at kunne blive Frelsere for vor Slægt ved at udføre stedfortrædende Arbejde for dem, som er gaaet bort, uden at have haft Kundskab om Jesu Kristi Evangelium.

Meget mere kunde anføres; men det vil muligvis af foranstaaende korte Bemærkninger tilstrækkelig tydeligt fremgaa, hvilket uendeligt Fond af aandelige Værdier, vi alle kan faa Del i — dog er det et Spørgsmaal om Tro, en sand og levende Tro; thi for de Mennesker med en saadan er alt muligt.

Har vi nogensinde skænket det en alvorlig Tanke? Hvis ikke burde vi gøre det nu. Det er Rigdomme, som har en blivende Værdi, og som Møl og Rust ikke kan fortære og Tyve ikke bryde ind og stjæle.

Karakterdannelse (fortsat fra Side 24).

du vil det eller ej. Hver Dag, ja, hvert Minut er af Betydning. Du kan selv vælge, af hvilket Materiale, du vil danne din Karakter. Du kan vælge Raahed og Nydelsessyge, du kan vælge Hovmod eller Misundelse, du kan vælge Usandhed og Overfladiskhed; men du kan ogsaa vælge Kærlighed og Renhed, du kan vælge den klare rene Sandhed fra Gud, du kan vælge den fuldkomne Retfærdighed, som fører til Guds Rige. Men det gælder om at tage Vare paa Tiden, om det skal blive et fuldbragt Værk. **Husk, Livet er kort.**

Kathinka Bisjord.

Fra Missionsmarken.

Velsignelser:

Den 24. December 1941 blev Broder Herman Larsens og Ulla Romerdahl Christensen Larsens lille Datter velsignet af Ældste Valdemar Christensen og givet Navnet **Bodil Larsen**. Bodil blev født den 9. Oktober 1941 i Aalborg.

Dødsfald i København:

Et af Københavns mest afholdte unge Par, Anny og Figat H. Breum har haft den store Sorg at miste deres lille Søn **John**, som netop i November var fyldt 1 Aar. Begravelsen foregik Søndag den 4. Januar fra vor store smukke Kirkesal under overvældende stor Deltagelse. Det blev en af de smukkeste og mest gribende Højtideligheder i denne Bygnings Historie, og næppe et Øje i Salen var tørt, da 6 Bikubepiger i Uniform under Sangen „Naar Verden er kold som den mørkeste Nat" traadte hen til den lille smuktpyntede Barnekiste for for sidste Gang at bære lille John ud af Kirken. Forinden havde Ældste William Ørum Pedersen, der er en nær Ven af Familien, holdt en kort og meget personlig Tale, hans Hustru sunget den skønne Sang „Jeg tit ønsket at vandre med Herren", hvis Slutningslinier „Lader de smaa komme til mig og formener dem ej" gjorde et gribende Indtryk, og Missionspræsident Orson B. West holdt den egentlige Begravelsestale, hvis Hovedpunkt var det opmuntrende „Det var ikke uden Mening, at lille John skulde fødes til saa kort et Liv, ikke uden Mening, at han i sit korte Liv skulde lide saa meget, og ikke uden Mening, at hans Forældre skulde mærke denne Sorg, thi vi kender Livets Mening, men ikke den Skæbne, der vilde være tilskaaret lille John, om han havde maattet leve". JWS.

Fødselsdag i Esbjerg:

Str. **Margrethe Aae** fyldte den 7. Januar 65 Aar. Str. Aae, der siden 1913 har tilhørt Kirken, er en god og trofast Sidste Dages Hellig, der med sin stærke Tro og sit brændende Vidnesbyrd besøger sine Møder, saa ofte Helbredet tillader.

Maa Herren skænke hende en lykkelig Livsaften. V. P.

Fødselsdag i Odense Gren:

En elskelig gammel Søster, **Maren Holm**, Søllested, fylder den 16. Februar 85 Aar. Str. Holm nedgik i Daabens hellige Vande i den høje Alder af 75 Aar, har en klar Forstaaelse af Evangeliet og et stærkt Vidnesbyrd om dets evige Sandhed.

Vi ønsker Str. Holm hjertelig til Lykke og beder Herren velsigne hende med en fredelig og lykkelig Livsaften. A. M.

Bryllup:

Ægteskab er indgaaet mellem Brd. **Poul Møller Rasmussen**, Silkeborg og **Agnethe Johannesen** den 13. December 1941. — „Stjernen“ ønsker det unge Par hjertelig til Lykke!

Primary- og Søndagsskolefest i Esbjerg:

Primaryforeningen og Søndagsskolen afholdt Tirsdag den 25. November en Fest i Fællesskab. Et righoldigt Program blev udført udelukkende af Børnene. Det bestod af en Velkomstprolog, et Par smaa Taler samt flere Sange og et Par Sketches. I en Pause blev der serveret forskellige Desserter. Programmet sluttede med „Der rider en Konge“ sunget Solo af en af vore flinke Smaapiger. Til Slut sang Forsamlingen „Der er et yndigt Land“, og man skiltes efter en vellykket Aften. Der var 75 voksne og 25 Børn til Stede. ACN.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.

Pris 30 Øre pr. Nummer, Kr. 3,00 pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

OLAF MORTENSEN BLAAGAARDSG. 36 L